

[Justitsministeren.]

lige var vi jo omtrent enige, og jeg er meget glad over den Tilslutning. Det ærede Medlem udtalte, at Bestemmelsen om, at en Forsvarer ikke maa stræbe efter at faa en skyldig frifundet, burde have et tydeligt og klart Udtryk i selve Loven, og det kan jeg ikke have noget at indvende imod. Det ærede Medlem var saa elskværdig at citere de Udtalelser, jeg havde fremsat i den Henseende, og sige, at de var rigtige. Jeg kunde gøre Gengæld ved at sige, at jeg ogsaa finder det ærede Medlems Bemærkninger om den Sag rigtige, og saadan en Bestemmelse skal vi let blive enige om.

Baade det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen og det ærede Medlem Hr. Pürschel var tilbøjelige til at mene, at Udspejgningen af sigtede eller tiltalte bør begynde ikke af Forsvareren, men af Anklageren. Man vil af Motiverne til Forslaget som ogsaa af mine Udtalelser ved Forelæggelsen se, at jeg ikke har taget ivrigt Standpunkt til den ene eller anden af de to Ting, og jeg kan ogsaa meget vel finde mig til Rette med, at det er Anklageren, der begynder.

Jeg maa takke det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen for den Tilslutning, han paa sit Partis Vegne — som ogsaa er mit Parti — gav Lovforslaget. Det ærede Medlem fremsatte et Ønske om, at man maatte faa ansat autoriserede Retssteno-grafer. Det er med god Grund, at det ærede Medlem er den, som fremdrager dette her i Tinget, fordi det ærede Medlem har et stort og ærefuldt Forarbejde paa dette Punkt, idet han som Medlem af Retsplejeudvalget har stillet Forslag desangaaende og naaet det Resultat, at 8 Medlemmer stemte for hans Forslag, medens kun 6 stemte for et andet Forslag. Altsaa det ærede Medlem har for det Forslag, han her har fremført, opnaaet Fler-tal i det staaende Retsplejeudvalg, og det maa jo siges at være et godt Skridt paa Vejen til at faa saadan en Sag gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen udtalte, at Placeringen af Tidspunktet for Udspejgningen af sigtede eller tiltalte bør være fri, saaledes at man altsaa kan udskyde det Tidspunkt, da man begynder at udspejge, til det Tidspunkt, der efter den konkrete Sags Beskaffenhed maa siges at være det mest passende. Det tror jeg er ganske rigtigt, og det kan jeg slutte mig til.

Ganske særlig maa jeg takke det ærede Medlem for den stærke Fremhæven af Nødvendigheden af Umiddelbarhed i Bevis-

førelsen. Til at udtale sig om dette har det ærede Medlem paa Grundlag af sine praktiske Erfaringer en overordentlig stor Autoritet.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Fuglsang, som paatalte nogle Optøjer, der skulde have fundet Sted under en Vidneførelse ved Retten i Herning. Jeg skal begynde med at sige, at hvis disse Optøjer har fundet Sted paa en Maade, der blot noget ligner det, der har staaet i disse Aviser, er det ganske skændigt. Der skal selvfølgelig være Ro og Orden i Retssalen, og Retsplejelovens Bestemmelser paa dette Punkt er af en saadan Beskaffenhed, at de giver Dommeren Myndighed til at opretholde Ro og Orden. Jeg maa maaske tillade mig at citere Retsplejeloven paa dette og andre Punkter for at klargøre det.

§ 151 siger:

„Rettens Formand vaager over, at Forhandlingerne foregaar med den tilbørlige Orden og Værdighed.“ — Det er altsaa noget, han skal vaage over, det er hans Embedspligt. — „Han er berettiget til i dette Øjemed at afbryde og tilrettevise Parter, Vidner eller andre, naar de tillader sig upassende Udtalelser eller utilbørlige personlige Angreb. Vedbliver en Part hermed trods Tilrettevisningen, kan Ordet fratages ham. Personer, der ved støjende eller anden utilbørlig Adfærd forstyrrer Forhandlingerne eller til-sidesætter den Afgørelse, som skyldes Retten, kan udvises af Retssalen.“ „For Fornærmelser mod Retten eller nogen af de i Retten mødende, Uorden, hvorved Forhandlingerne forstyrres, samt Ulydighed mod Formandens Befalinger kan Retten (derunder ogsaa Skifte- og Fogedret) lade vedkommende fjerne fra Retslokalet og kan endvidere ved en Kendelse, der afsiges straks, paalægge Straf af Bøder indtil 40 Kr. De Straffe, som paalægges i Henhold til denne Paragraf, medfører ingen Indskrænkning i Adgangen til at drage den skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Regler, hvor disse i øvrigt er anvendelige.“

Jeg mener, at hermed er Retsplejeloven i Orden. Dommeren har efter Loven den fornødne Myndighed til at hævde og opretholde Ro og Orden i Retslokalerne. Hvis i Almindelighed Vidner bliver generet, er det naturligvis skammelig, men hvis en Hustru, som møder for at blive afhørt i en Sag, hvor hendes Mand er sigtet eller tiltalt, bliver mødt med Latter og Haan, saa er det ganske overordentligt utilbørligt.